

Rímskym 12:2 A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovením mysle, aby ste vedeli rozpoznať, čo je vôľa Božia, totiž, čo je dobré, milé a dokonalé.

1 Peter 1:14 A ako poslušné deti nepripodobňujte sa predošlým žiadostiam z čias nevedomosti.

Bratia a sestry v Pánu!

Mal som možnosť raz počuť rozhovor otca so synom. Rozhovor bol o tom, kto tvorí čo. Či doba tvorí a formuje ľudí, alebo ľudia tvoria dobu? Otec viac dával dôraz na to, že doba tvorí ľudí a syn, že ľudia tvoria dobu. Každý dával dôraz na niečo iné a bolo to pochopiteľné, prečo tak robia.

Longfellow povedal: „V tomto svete človek je buď kladivo, alebo nákov. Buď formuje, alebo je formovaný.“

Vplyv sveta, ktorý nás formuje, je veľmi veľký. Vnímame veľký mediálny tlak. Sú nám ponúkané najmä cez televíziu mnohé hviezdy ako životné vzory. Ale to nie je jediný vplyv.

V každom prostredí, kde sme, je nepísaná dohoda o tom, čo je správne, čo je dobré a čo je morálne a kde je hranica, za ktorou už veci nie sú normálne. Tieto nepísané dohody nás ovplyvňujú. Netýka to len blízkeho prostredia, ale aj celej spoločnosti.

Táto hranica všeobecnej morálky sa veľmi posúva – to čo kedysi bola hanba, dnes je bežné a nie je odsúdeniahodné.

Ale okrem tlaku prostredia, spoločnosti a priateľov. Je to tu niekto, kto verím, že má na nás vplyv. Je tu Pán Ježiš a hovorí nám: „Vy ste soľ zeme. Ak však soľ stratí chuť, čím bude osolená? Na nič nie je už súca, len ju vyhodíť, aby ju ľudia pošliapali.“ Matúš 5:13

Máme byť jasné hviezdy. Máme byť ako Ježiš v tomto svete. Máme mať jemné svedomie, dobrú pamäť na veci, ktoré sa dejú okolo nás a osobnú vysokú latku morálky a hodnoty, ktoré sú presadzujeme v okolí.

K tomu všetkému sme povolaní.

Ale na druhej strane vnímame aj svoje pády. V našich pádoch a zlyhaniach ponúka sa možnosť oklamať seba lacnými výhovorkami: „Všetci tak robia a nikto nie je dokonalý.“ Ale tieto výhovorky sú zároveň aj ďalším smerovníkom na ceste do väčšej morálnej biedy.

Prežívame zápas a boj. Medzi tým, k čomu nás povoláva Boha a medzi tým, k čomu nás ťahá diabol.

Je to namáhavé. Len už nazvať veci podľa Božích meradiel je v tomto svete je nebezpečné.

Pomenovanie vecí, skutkov z Božieho pohľadu, môže znamenať, že človek bude nepopulárny, vnímaný ako nemoderný, nie príliš ľudský a málo chápaný pre potreby súčasnej doby.

Sám Ježiš bol označený tými, ktorí Pána Boha nemilovali veľmi negatívnym spôsobom, keď sa ho spýtali: „Či nehovoríme dobre, že si Samaritán a démonom posadnutý?“ Ján 8:48

Pán Ježiš povedal: „Nie je učeník nad učiteľa, ani sluha nad svojho pána.“ Matúš 10:24

Ak sa to stalo aj Pánovi, stane sa to všetkým, ktorí Ho verne nasledujú.

Bratia a sestry v Pánu!

Túžime po úspechu, uznaní, prijímaní zo strany druhých. Je to v poriadku, že takéto túžby máme. Záleží na tom, či chceme byť úspešní v Božích očiach, alebo v očiach tohto sveta. Záleží na tom, či chceme mať uznanie sveta, alebo uznanie od Pána Boha. Záleží na tom, či sa radujeme z toho, že nás Boh prijal v Kristu, alebo sa radujeme z toho, že nás svet uznáva.

Od koho tieto veci očakávame, podľa toho budeme vyhľadávať aj hodnoty a metódy ako tento úspech, uznanie a prijatie dosiahnuť.

Je to veľké lákadlo úspech a uznanie očakávať od sveta.

Na jednej strane je tu vplyv sveta a spoločnosti. Je tu určité nahovárание si, že čím viac človek má tým je viac šťastnejší. Ide o to mať viac a mať všetko čím väčšie. Ale Ježiš hovorí: „Dajte si pozor a varujte sa akéhokoľvek lakomstva, lebo život človeka nezáleží v rozhojňovaní jeho majetku.“ Lukáš 12:15

Na jednej strane je tu vplyv sveta a spoločnosti. Je tu určité nahovárание si, že človek si môže robiť čokoľvek chce a môže.

Na druhej strane Pán Ježiš hovorí: „Každý, kto žiadostivo pozerá na ženu, už scudzoložil s ňou v srdci.“ Matúš 5:28

Na jednej strane vnímame silný individualizmus, spojený so sebeckosťou a neochotou pomôcť. A druhej strane počujeme Ježišove slová: „Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“ Matúš 25:40

Ak v spoločnosti sa hlása, že čím viac hnevu prejavíme, tým viac sa nám uľaví, potom úplným protikladom sú slová Pána Ježiša: „Milujte svojich nepriateľov, dobrorečte tým, ktorí vás preklínajú, čiňte dobre tým, ktorí vás nenávidia, a modlite sa za tých, ktorí vás prenasledujú a vám sa protivia.“ Matúš 5:44

Je tu viditeľný vplyv jedného, ale má na nás vplyv aj Pán Ježiš Kristus. Čo víťazí? Náš Pán a Spasiteľ Pán Ježiš Kristus upozorňoval, že aj dobro aj zlo má možnosť narásť do veľkých rozmerov. On povzbudzuje svojich učeníkov: „Podobné je kráľovstvo nebeské kvasu, ktorý vzala žena a zarobila do troch štvrtiek a múky, takže všetko nakyslo.“ Matúš 13:33

Na druhej strane, ak si človek nedá pozor, zlo môže narásť do veľkých rozmerov. Apoštol Pavol upozorňoval pred drobnou zlou vecou: „Či neviete, že málo kvasu nakvasí celé cesto?“ 1. Korinským 5:6

Preto: „So všemožnou bdelosťou chráň si srdce, lebo z neho pramení život.“ Príslovia 4:23

„A nepripodobňujte sa tomuto svetu.“ Rímskym 12:2

Boli ľudia, ktorí to naplnili tento verš. Bol to prorok Daniele a jeho priatelia. Daniel žil v čase, keď Izrael bol v babylonskom zajatí.

Žili uprostred všetkých týchto zajatcov z rozličných národov a kultúr. V takomto prostredí je veľmi silné pokušenie myslieť si, že pravda je relatívna. V takomto prostredí, kde je mnoho názorov si môže človek povedať: „Takto chápem ja, ale druhý to takto chápať nemusí.“

Človek je v pokušení si nechať svoj názor pre seba. Nehovorí o svojej poviem, aby neprišiel do konfliktu.

Ale Daniel chcel a aj bol iný. Nie však tým ako sa obliekal, ako rozprával, ale bol jednoducho iný, tým ako veril a v koho veril. O Mojžišovi, Ester a aj Danielovi vieme, že prijali kultúru prostredia, kde žili. Spravili to tak, že nebolo vidieť ani rozdielu. Danielovi priatelia dokonca pozdravovali kráľa spôsobom, ktorý až hraničil s modloslužbou. („Povedali kráľovi Nebúkadnecarovi: Kráľu, ži naveky.“ Daniel 3:9)

Ale keď videli, že by mali zriecť viery v Pána Boha a pokloniť sa zlatej soche, radšej vyznali:

„Keď to musí byť, náš Boh, ktorého vzývame, nás môže vyslobodiť z rozpálenej ohnivej pece, a vyslobodí nás aj z tvojej ruky, kráľu.“

Ale ak nie, vezmi na vedomie, kráľu, že tvojich bohov nebudeme vzývať a zlatej soche, ktorú si dal postaviť, sa nebudeme klaňať.“ Daniel 3:17 – 18

Toto bolo vyznanie tých, ktorí nechceli zaprieť svoju vieru.

Milé veriace spoločenstvo!

Pán Boh nám hovorí: „A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovením mysle, aby ste vedeli rozpoznať, čo je vôľa Božia, totiž, čo je dobré, milé a dokonalé.“ Rímskym 12:2

Nepripodobňovať sa – to môže byť vnímané ako výzva k rebelantstvu. Mladí chcú byť niečím novým, chcú prejavovať odpor voči generácii pred nimi. Ale niekedy jediné v čom sa odpor a rebelantstvo prejavuje, je len iný štýl.

Nepriprôsobovať sa - znamená oveľa viac ako rebelovať, znamená to snažiť sa o to, čo je dobré, milé a dokonalé.

Nepriprôsobovať sa - znamená nebyť v svojich očiach spravodlivý, pyšný, arogantný.

Nepriprôsobovať sa – znamená byť trpezlivý, nezmyslať o druhých spôsobom moja viera a názory to je „niečo“ a ostatní majú zle myslenie.

„Obnovte sa duchom svojej mysle“, tak hovorí Božie slovo. Mnohé duchovné poklady kresťanskej viery sú hlboko v nás, len treba si ich uvedomiť a pripomínať. Tak veľa pokladov je v našom vnútri a tak málo si ich uvedomujeme. Budme viac vedomí, kto sme a čo máme robiť.

Ježiš ti hovorí: „Kto chce prísť za mnou, nech zaprie sám seba, berie svoj kríž deň po deň, a tak ma nasleduje.“ Lukáš 9:23

Od kríža k sláve to je cesta tých, ktorí sa nechcú dať meniť svetom. Od sebazpretia k osláveniu. To je cesta, na ktorú nás Ježiš pozýva. Pre tých, ktorí chcú ísť touto cestou je tu povzbudenie: „Nemilujte svet, ani to, čo je vo svete. Ak niekto miluje svet, nieto v ňom lásky k Otcovi.“ 1. Ján 2:15 Amen